

В. Ф. Деряга, М. А. Коваль

Білокуракине

БІЛОКУРАКИНЕ – селище міського типу [Луганської області](#), райцентр. Знаходиться на р. Біла (притока Айдару, бас. Сіверського Дінця), за 151 км на Пн. від обл. центру. Поверхня розчленована. Залізнична ст., автостанція. Площа 27,04 км². Насел. 8010 осіб (2001, складає 95,0 % до 1989): українці – 82,2 %, росіяни – 11,3 %, проживають також білоруси, вірмени, поляки, болгари, молдавани та ін. Перші відомості про Б. припадають на поч. 18 ст. Петро I «подарував» ці землі князеві Б. Куракіну, який 1700 заснував тут невелике село, що дістало назву від р. Біла та прізвища його власника. Втім, як зазначено в сімей. архівах князів Куракіних, раніше на цьому місці вже існувало поселення – Отрадново (Відрадне). В період заселення краю (1-а пол. 18 ст.) цей насел. пункт мав назву Свято-Куракове. Наприкінці 19 ст. Б. стало волосним центром Старобіл. пов. Харків. губ. 1804 мешканці Б. викупили за 1 млн 100 тис. крб у князя О. Куракіна 52 тис. дес. землі. Ще до скасування кріпацтва (1861) жителі Б. вважалися заможними й грамотними. 1912 франц. підприємець А. Комба збудував у Б. паровий млин, олійницю, пекарню. Від 1923 – райцентр. 1933 жертвами голодомору в Б. стали 578 осіб, із них 218 дітей, 189 людей похилого віку. Загалом у Білокуракин. р-ні від голоду померло бл. 1500 осіб. 1937 завершено будівництво залізниці Москва – Донбас, яка проходила через Б. Від 1957 – смт. Найбільші пром. підприємства: ВАТі – «Білокуракинське» (виробництво та переробка фруктів, ягід, овочів) та «Білокуракин. елеватор», ТОВ «Білокуракин. молокозавод», хлібокомбінат, приватне підприємство «ВЕЛФ» (виготовлення фруктово-мінерал. води, розлив і пакування рослин. олії). У Б. – 2 заг.-осв. шк., 2 дитсадки, лікарня, поліклініка, водолікарня. Діють центр., рай., дві шкільні, дит., мед. і муз. б-ки; муз. школа; Будинок культури, Центр дозвілля, рай. істор.-краєзнавчий музей, Будинок ветеранів. Функціонують юнац. клуб фіз. підготовки, спорткомплекс «Здоров'я», 2 спортзали, 3 стадіони, парк відпочинку. Є готель, відділ. 4-х банків. Реліг. конфесії: УПЦ МП, свідки Єгови, адвентисти сьомого дня. На тер. Б. – Свято-Тихонів. храм УПЦ МП, що є пам'яткою архітектури 18 ст. Уродженці Б.: письменники В. Журавський, В. Боровенський, лауреат багатьох міжнар. муз. конкурсів [О. Ходанович](#), Герой Радянського Союзу [М. Григоренко](#), генерал-лейтенант П. Вашура, генерал-майор авіації В. Бихал. У центрі Б. – скульптура скорбот. матері та обеліск із барельєфами воїнів, які загинули, визволяючи селище від окупантів під час 2-ї світової війни.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Білокуракине / В. Ф. Деряга, М. А. Коваль// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40829>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).